

Szezonos animékről röviden

írta: Catrin, Hirotaka

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a tavaszi és nyári szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Magamhoz képest túl nagy hévvel szobbantam a nyári animefelhozatalba, hogy minél több dologba belelessek. Ennek az lett az eredménye, hogy már most, 2-3 epizódok után besokalltam a szezon-tól, jobb lesz visszaállni a kevesebb cím követésére.

Csak érintőlegesen belelestem

Made in the Abyss és **Vatican Kiseki**. Előbbi közege elég vonzó és érdekes véleményekbe botlottam róla, utóbbi pedig minden téren (sztori, hangulat, műfaj, seiyuuk stb.) vonz, de már nem fért be a tervembe, szerencsére viszont Hirotaka nézi és meséli. Szezon után, ha tetszetősek maradnak, akkor majd sort kerítek rájuk. Plusz még az **Altair** shounen török környezete keltette fel kicsit a figyelmemet, de nem szívesen kezdek olyanba, aminek még fut az alapja.

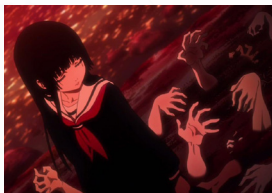

1-2 rész után félretettem

Ballroom e Youkoso, Jigoku Shoujo új évad, Kakegurui.

A Ballroomnak nagyon kreatív a versenytánc témája, a Production I.G-től is szép látványt vár az ember (bár 1-2 jelenetben már most spóroltak, gondolom, hogy a későbbi részekre is maradjon jobb animációs betét), de sztoriját és karaktereit tekintve sablonos shounen az egész. Ráadásul most fut a mangája (miért is kezdtem ugyebár bele), így egyelőre inkább nem követem hétről-hétre (egyben talán jobban érződik majd a haladása). Az arcképek néha elég bizarrul festenek, és az az állandó izzadság... A táncról ez érthető, de valami különösen nagy gonddal ábrázolják (pl. mikor az egyik forgásnál a karakter izdadságseppje rácsapódott az ablakra és hasonlók).

A Jigokuba belenézve elkopott a nosztalgia, minden ugyanolyan benne, mint a korábbi évadjaiban, annyit, hogy a honlapot

főként az okostelőjükről érik el a problémás tinik. Sok értelme már a 2-3. évadnak se volt, annyira önismerő cucc, de hátha lesz 1-2 hangulatosabb eset benne.

A Kakeguruiba bele sem akartam kezdeni, csak úgy alakult, de valami borzalmasan unszimpatikus marhaság. Eleve az egész szerencsejátékos magánsulisdi röhejesen fest, hát még ha hozzávesszük azt a sok beteg csajt és azt a talpnyaló srácot, akik karakterek néven futnak. Csak úgy dobálnának a milliókkal és a másik szívatása iránt érzett élvezettel. Egyik örültebb fejlet vág mint a másik és itt is IZZADNAK, de undorítóan... Egyedül a játékok bírnak némi érdekességfaktoral, de 1-2 rész alapján rémesen egyszerű és gyenge hatásvadászattal próbálkozik az anime. (Yamamoto Sayo azért az opening rendezésnél most is kitett magáért...)

Követem hétről-hétre

Dive!!

Műugró srákok befejezett regény alapján. Vártam egy kis Free!s könnyedebb, nyári hangulatot tőle, de ez annál sokkal sportorientáltabb, komolyabb és... shounenesebb. Az olimpia mint cél, tetszetős, ahogy a dögös edzőnő is, persze a karakterek szumma eddig elég klisések (egyik fiú sem érdekel), de hátha alakul majd 1-2 jellem. Érdekesség, hogy a főszereplő srácnak van barátnője, bár ez egy kicsit túlzás, inkább csak "muszájból" járnak, jelentéktelen tinipáros, akiknek nem sok jövőt jósolok.

Igazából eddig elég gyenge az anime, látványra főleg (bár szerencsére az ug-rások szépek), de a sulis humorától sem ájtultam el. Mindegy, csak 11 rész, mostmár végignézem (úgyis kevés a sportanime tapasztalatom).

Fate/Apocrypha

Fate-et nem lehet nem követni, ráadásul ez a kétszapatnyi mester és szolgáló kicsit új színt visz a franchise-ba, bár kicsit kihívás megjegyezni őket. Kiemelkedőbb jellemeket se nagyon várok, persze Suwabe karakterét, Siegfriedet már kinéztem magamnak, mint hülye hajú bishouent. Mordred pedig másik Saberként elég mókás. De vannak itt még mókás arcok, további széplány-szépfiúk, Férfisabb, nőcsebb és rondább karakterek is, na és persze ügyeltek rá, hogy meglegyen a shoták és a lolik kifzetődő aránya a csapatjátékban. Szóval történelmi vagy mitikus neveiken kívül most is sablonos a brigád, de legalább nem Shirót és háremét látjuk (azt szolgáltatják majd még ufotable-ék - nagy kár, hogy ezt nem ők készítették, így látványban sem erős ez a sorozat). A zenék sem sikerültek valami jól.

Hibái ellenére viszont szórakoztatónak néz ki ez az új Fate, kíváncsian várom, milyen sorrendben kezdenek foglalkozni a karakterek.

Hitorijime My Hero

Még nem követtem szezonban BL mangaadaptációt (nem mintha sok választék lett volna), de egész szimpatikusnak tűnt az alapszitu, így a „ha már lúd, legyen kövér” elve szerint ezt is hozzácsaptam a nézendőkhöz. Amúgy is volt ilyen BL-pótló tervem, ami kimerült pár éve a yaoi ovák megtekintésében, szóval nem árt újra elővenni a témát mielőtt néhány év múlva yurizálódom.

Az első részben kicsit bosszantott, hogy a két narancs-szöszű srác eléggé hasonlít egymásra, de ez a probléma hamar megoldódott. A sztori sablonos tanár-diák szerelem (némi bandás balhész arccal fűszerezve), de az előtte is gyerekkori ismerősök/barátok voltunk háttérrel, amitől nem válik annyira kínossá. Egyelőre az őcsi sztorija bontakozik ki az első részekben, ezzel feldolgozzák az előzmény magját is. Kíváncsi vagyok mennyit vállal majd be a mangából az adaptáció, de attól tartok nem sokat (noha az alapmű is gyengébb yaoi). Viszont a mangával való meismerkedés

sem után kijelenthetem: animémben eddig jobban működik és kidolgozottabb a karakterek közti kapcsolat.

Katsugeki/Touken Ranbu

Mivel végigkómáztam a *Hanamarut*, így ezt sem hagyom ki, igazából már magáért az ufotable látványért megéri, annyira szép. Az OP és az ED is nagyon tetszik, utóbbi Kalafina szám, amit mindig jó hallgatni. A karaktergárda szerényebb, mint a cukiskodó fiúk évad esetében, de így talán - a játék nem ismerőjeként - jobban meg fogom kedvelni ezt a néhány atombishit. De attól tartok, hogy nagyobb eséllyel

unok rájuk, mert nekem ezek a random történelmet védő harcok elég egyhangúak. Az viszont tetszik, ahogy a karakterek egymásra és az adott korszakra reflektálnak. Meglátjuk mi lesz ebből.

Konbini Kareshi

Kemény 3 rész alapján már ez a szezonkedvencem, úgy magával ragadott a megane Mihashi és szöszű Honda páros szippelése. Tükön ülve várom minden jelenetüket, annyira, hogy csütörtök esténként live-ban nézem (szerencsére annyira egyszerű a szövege, hogy teljesen érthető, a feliratos változat igazából csak 1-2 mondatot konkretizált eddig).

Szóval tiszta *Nijiro Days*-es középsulis románcos és brománcos a cucc, sablon szépfiúkkal és szép lányokkal. Ennél többet senki se várjon tőle, ráadásul még az életszeletű ábrázolása is vérszégély. De ez nem adaptáció, hanem önálló cím, a karakterek szimpatikusak, a főszereplő páros és barátaik (említett OTP-m) remélhetőleg a szezon végére összejönnek (jó lenne

előbb), hozzájuk pedig az OP-ED alapján további párok csatlakoznak (akiket eddig minimálisan mutatott az első néhány rész). Közös találka helyéért a sulin kívül egy konbini (japán kisbolt) szolgál. Remélem, hogy a többi páros megmarad csak érintőlegesen mellékszereplőnek, és a 4 főbb karakter lesz előtérben, jó lenne őket jobban kibontani.

Az opening nagyon amcsi gimis, az end kellemes, a seiyaok pedig ismert, népszerű nevek (Kugimiya Rie, Suzumura Kenichi, Terashima Takuma, Sawashiro Miyuki, Sakurai Takahiro, Kamiya Hiroshi, Horie Yui, Kaji Yuki stb.).

Tsuzure Children

Úgy látom ezt a 4-koma manga alapján készülő, részenként 12 perces kis romantikus szösszenetet sokkal többen választották, mint az előbb említett Konbinit, amit a kutya sem néz. Így kíváncsiságból belekezdtem én is, hogy lássam mitől lesz ez jobb sulirómi. A részek apró szituációk

körül forognak, amikben egytől egyig középsulis párosok szerelmi vallomását tekinthetjük meg. Pontosabban csak próbálkoznak a karakterek, ami félreértésbe, viccbe, kínos pillanatba és időnként sikerbe torkollik. A szituációk animésen túlzóak, kihagyják őket a romantikus és moe párbeszédre és reakciókra. A párosok között akad aranyos és fásárszó is, néha én eluntam magam. Egynek elmegy. A seiyaok felhozatal viszont itt is jól ismert (Hanazawa Kana, Ono Kensho, Minase Inori, Namikawa Daisuke, Uchida Maaya, Ono Daisuke stb.).

Yami Shibai 5th Season

Épp behoztam a lemaradásomat, így ezt a rövid horrorsztori-show-t nem nehéz hetente követni. Évadról évadra gyengül a Yami. Az elsőben és talán még a másodikban is volt 1-1 hatásos epizód, azóta viszont semmi. Még ha a sztorik működhetnének is a rosszul kezelt hangeffektek, a képi hatások és az a dokumentarista narráció teljesen lenullázza. Horrorként sajnos ez a cucc is megbukott, de kíváncsian várhatjuk, milyen agyament szellemstori lesz a következő.

Dragon Ball Super

Elérte a 100. részét a DBS, és kitudja, meddig fog még futni. Kíváncsian várom, hogy a nagy univerzumok közti ~40 perces battle royalt hány 20 perces részben sikerül találniuk. Most egyébként ismét leült a lelkesedésem, annyira nem oszt, nem szoroz ez az egész viadal és ez a rengeteg új karakter (akiken szerencsére nem sokat

időzünk, de mindenki örülhet pl. a lány saiyajineknek). Zencsnék egyszerűen trolok (rajtuk mondjuk mindig tudok mókázni), C18 és Krillin szeretetét is jó figyelni, a többi elem szimpla visszafogott és sablonos shounenkedés, de legalább mindenki parázik, hogy el fog pusztulni (nem tudják, hogy Dragon Ballban szerepelnek?). A hűlyeségek után elmondhatom, hogy a conos kerekasztal azért kicsit ismét fellelkesített és az új ending is kellemes. Rádadásul a manga legutóbbi fejezetében Zamsu legyőzése után (igen, az még csak ott tart) volt egy elképesztően édes Bulma-Vegeta ölelős jelenet, amitől ujjonghattam.

Koneko no Chi

Egyszerűen nem értem, hogy lehet egy ilyen totálisan aranyos és kellemes sorozatba kilógóan idétlen részeket is pakolni. Komolyan, legközelebb most már végiglapozom a mangát, és megnézem, hogy ott született ez a röhejes "macska-horror" szál vagy valamelyik anime készítő hibbant ötlete volt? Nem volt elég az éjjeli Thriller klípre hajazó zombi-macska-disztkó, legutóbb pszichó macskák éjszakai seregétől kellett "paráznunk", ahogy világító szemekkel üldözik Chit és Kocchit. Persze a vadászosttön és a kaja elkobzása mindennek felett, a kiscicák reálisan jártak rosszul, de a tálalás valami rémesen neveléses volt. A fásarzásztsáknak pedig még nagyobb fásarzásztsáknak: végül nem tudtak megosztotzni a megszerzett kaján, így elvesztették azt. Biztos sokaknak vicces volt ez is, de nekem nagyon nem, jó lenne ezt a vonalat hanyagolni (szerencse, hogy 10 részenként max. 1 ilyen van). A családi epizódok 10/10-ek még mindig.

Tavaszi szezonból befejeztem

Ahogy a cikk elején, itt a végén is csak röviden említek még pár címet (a múltkori számban amúgy is szó volt róluk).

A **Kabukibu** összességében pozitív csalódás lett sulis klub témában, kedvelhető karakterekkel, kellő kabukisággal, remek seiyuu játékkal. Az utolsó Ebiharás előadás kimondottan tetszett, a zenék is nagyon jól sikerültek.

A **Seikaisuru Kadót** múltkor nem emlí tettem, de Hirotaka véleményeitől annyira fellelkesültem, hogy végül megnéztem én is. Az ötletei és a menete kifejezetten tetszettek, kb. a 9. részig olyan 7-8 pontot is adtam volna rá, a vége viszont hatalmas WTF, nem kicsit idegesített fel. Sajnos számítottam rá, hogy zaShuninából végül antagonistát csinálnak, de hogy ennyire önmagából kiforduló, túltolt és örült módon az szabályosan fáj. Olyan összecsapott lett az egész, annyira jó lett volna valami

teljesen más zárás. Áhhh. Még Saraka fordulatával nem is volt bajom (a moeségét, a flúgos zsenilányt és a fesztiválos részt is elnéztem a cuccnak), de aztán az a gyors romantika, az a rosszul tálalt hisztérikus brománc függés és a deus ex machina lány a végén... Csak lestem és bosszankodtam. És hiába magyarázták meg, hiába volt ez is egy várt lehetőség, sikerült annyira elcseszettten toei-es hatásvadászattal hozni, hogy haragszom.

Most, hogy kinyafogtam magam, a **Shingeki no Kyojin 2** kritizálására már kedvem sem maradt. Egyszerűen kevés,

gyenge és kínos volt az az évad. Ajánlom Hirotaka véleményét, mert a Kadóval ellentétben titán fronton teljesen egyetlen velem.

Szezonkedvencem tavaszról pedig egyértelműen a **Tsuki ga Kirei** lett. Annyira hétköznapi, szeretni való történet, fűszerezve japán kultúrával és mentalitással, bemutatott családi közeggel, szép környezettel, a koruknak megfelelően viselkedő karakterekkel és kielégítő zárással. Nálam még az év animéje is lehet belőle, sulis romantika témában nem sok darab ér fel hozzá, ajánlom mindenkinek.

Hirotaaka véleményei

Shingeki no Kyojin

Befejeződött az elmúlt pár év legjobb várta folytatása. Mindössze 12 részzel szűrték ki a rajongók szemét. Ám szerencsére talán megbocsátást nyer a Production I.G - WIT Studio párosa, hogy a harmadik évadig nem kell négy évet várni, jövőre már jön is a folytatás.

Akik olvassák az írásaimat azok tudják, hogy nem vagyok SnK rajongó. Így nem rejtem véka alá ama véleményemet, hogy ettől az évadtól annyit sem kaptunk, mint

a mikulástól, ha rosszak voltunk. Ymir és Historiát persze kívülről és belülről megismertük vagy háromszor. Hallgathattuk drámai nyavajgásukat, amiben többször is sikerült körbejárniuk ugyanazt. Emellett sokszor látványos akciójelenetek helyett picture drámát, elhúzott shounenes jeleneteket, és olyan lassú történetmeneteket táltak, ami mellett egy lajhár gyorshajtó. Dehát ez egy shounen fight, minek panaszkodom. Viszont egy jó dolgot az anime javára írhatok: az animetörténelem egyik legviccesebb lovát.

Sakura Quest

A kis japán faluról nem mondható el, hogy minden turistatámadást felőröl, mivel alig jár arra bárki is, hiába főhősnőnk kemény munkája. Tény, ez egy nehéz feladat és még mindig megvannak a jó ötletek, de valahogy gyengék, erőtlenek. A tv átlal megrendezett koncert jó részeket eredményezett, de egy ilyen, értelemszerűen túl nagy falat egy kis falu számára,

nemcsoda, hogy nem úgy jött ki, ahogy várták. Az egész sorozatból hiányolom a falu, a térség történetét, a környező települések és a környezet bemutatását, a helyi hagyományokat, azok művelőit. Tehát, ami autentikus, ami kirizózum, ami igazán japán. Tény, hogy kaptunk ezekből, de annyira kicsit, hogy szinte fel sem tűnik. 16 rész kellett ahhoz, hogy rájöjjenek, hogy újra visszahozzák a fesztivált Manoyamába. Komolyan, egy japánnak ez nincs a vérében alából? A P.A Works munkáiból és kategóriájában még mindig a Hanasaku iroha számít jobbnak.

Yoshino hazatérése egy szükséges kis szünetet eredményezett a viszonylag egy-síkú részek után. Örvedetes, hogy megismertük a családját, szülővárosát. Az anime jó szórakozást nyújt ugyan, de a részei könnyen felejthetőek.

Sakurada Reset

Ami jó ebben az animében, hogy továbbra is arra halad, amerre gondolom,

hogy haladnia kéne. Továbbra is olyan fapofák és marionettbábuk a karakterek, amennyire csak lehet. Igazából le a karokkal a seiyuuk előtt, hogy sikerül mindig ugyanazt a belassult félig alvó hangot adni és közben komolyan tűnő dolgokról beszélni. A mostani álmos részek és az előző - Souma visszahozása a halálból - egészen komplex sztirik voltak az anime többi epizódjához képest. A rendezés illetve a történetvezetés csapongó, tele van levegőben lógó jelenetekkel, de persze mindezt igyekszik a logikusság függőnye mögé rejtetni. Egy okosabb rendezéssel remek animét lehetett volna ebből kihozni.

Miért nézem mégis, és miért kedvelem? Mert furá, de kedvelem. Ennek egyik oka, hogy még mindig tetszik a karakterek érzéketlensége, hogy simán belemennek akármilyen helyzetbe anélkül, hogy komoly agyalásba fognának. Nem fárasztanak belső monológokkal sem. Ezek hiányában nem válik az egész anime unalmassá. A másik ok, a kíváncsiság.

Érdekel, hogy milyen helyzetbe kerülnek még a karakterek, mit fognak kihozni ebből az egészből, kíváncsi vagyok, lesz-e az egésznek bármilyen értelme?

Még azt sem tudom, hogy kapok-e választ ezekre, mivel a manga még fut, és a 25 részes anime nem fogja lezárni.

Seikaisuru Kado

Aki spoilermentes, általános ismeretűre kíváncsi, annak javaslom a magazin elején lévő ajánló cikket.

Az anime második fele és főleg a vége nagyon megosztó lett a rajongók körében, van aki csalódott és nem tetszett neki, mondván nem ezt várta. Van akinek meg tetszett, így ahogy van. Én utóbbiak közé tartozom. Miért? Mert eleve erre számítottam. Persze örültem volna ha meglep és egy olyan lezárást ad, ami illik az anime első felében felvázolt úthoz.

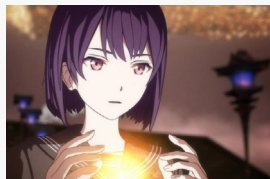
Saraka földönkívüli léte, annak magyarázata egy meglepő fordulat volt, amire senki nem számított, ugyanakkor

előrevetített egy-két olyan dolgot, amiktől félrehúzzhatjuk a szánkat. De meg kell mondjam, az egyszerűbb sablonosabb lezárás még így is jó. Jól megmagyarázták, hogy zaShunina miért akarja átvinni az emberiséget a saját világába, mivel az ember maga egy csodálatra méltó teremtmény, és megérdemli a továbbfejlődést. Ebből a szempontból jót akart. Az már egy másik kérdés, hogy elég lett volna, ha egy embert át tud vinni, aztán lemásolja.

Teljesen jogos volt Shindo és Saraka szembenállása: márpedig az embereknek jó így, itt a Földön. Számomra teljesen lo-

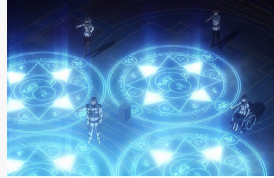
gikus volt az ellenállás oka. A készítőket tudatosan építették fel így a történetet és az utolsó részben Saraka és Shindo lányának megjelenése sem lóg a levegőben. Váratlan volt és hihetjük azt, hogy azért tették be a készítőket, mert nem volt jobb ötletük. Ám a nanomis-hein pont ezt engedni meg, így tehát értelmet nyer a lépés, ha belegondolunk, ezáltal pedig mégsem lett annyira sablonos a lezárás.

Nyár

Fate/Apocrypha

Team Deathmatch Fate módra és egy Fate történet Arthuria nélkül. A szokásos szolgálidézéssel indít a sorozat, de ahogy azt megszoktuk a Fate szériától, nem sokat várat minket, egyből belecsapott a történetbe. Voltak már harcoló szolgák, akikből 15-öt kapunk, változatos történelmi vagy mítikus alakok képében.

Örvedetes, hogy az Apocryphával egy olyan Fate anime érkezett, ami képes más formában bemutatni egy grálháborút és távolra teszi a Stay Night, meg a Zero rendszerét.

Jót is tesz a franchise-nak egy ilyenfajta újítás, s bár függetlenül érthető és nézhető, kapunk egy-egy jópofa utalást. Ilyen Kotomine Shirou, a háborút felügyelő pap, vagy amikor Mordred szidja Arthurt.

A sztori tetszik és a jövőre nézve is kelendő érdekességgel kecsegtet, jó kis harcokra és persze háttérbeli sunyiságokra számítok, amire eddig jó esély van.

A megvalósítást ezúttal az A-1 Pictures vállalta magára, ami viszonylag szépen tálalja az animét, de azért akadnak hibák, gyengébb animációs jelenetek. Vélhetőleg az ufotable most a *Touken Ranbu* és a *Fate: Heaven's Feel* miatt elfoglalt.

Amit nemtudok értékelni, az az OP-ED páros, mert hihetetlen mennyire nem jönnek be.

Vatikan Kiseki Chousakan

A nyomozós, detektíves sztorikkal engem eléggé meg lehet venni, de a valószínűleg krimikkel/thrillerekkel is hasonlóan vagyok. Így egyértelmű volt, hogy nézem ezt az animét. Az első rész nagyon tetszett történeti szempontból, és egyből a *Bíbor folyók 2* című film jutott eszembe, legalábbis hangulatában, amit a második és harmadik rész tovább erősített. A két nyomozó pap elsőre szimpatikus, és a csodáknak titulált eseteket kellő tudományossággal próbálják felderíteni. A kezdés hatásos volt, egyből stigma, gyilkosság és

kapásból több epizódos szituáció, a papok sorban hullanak, nem sokat hagy nyugodni az anime. Ha nem lesz komplex történet csak x részenként epizodikus, akkor nekem már jó.

Az anime nagy hátránya a grafika, ami valljuk be szegényes, bár a templomok és a fontosabb épületek díszítése szép, de valahogy nem az igazi. Az egész anime sötét, ami oké, növeli a hatást, de néhol túl sötétre sikerült. A J.C.Staff ezúttal gyer munkát végzett. Valamelyest javít a helyzeten, hogy változatos kameranézeteket

és gyakran bevillanó képeket kapunk, amik fokozzák az izgalmat, a szituációk hatását. Aki szereti a hasonló tematikát, annak érdemes tenni vele egy próbát, nem sűrűn fordul elő animékban a detektívstori és a vallás együttese, mint központi téma.

Kakegurui

Szerencsejátékos animét még nem néztem, így gondoltam akkor belekezek ebbe. Lehet még megbánom, de még tartom magam.

Ez az anime a szerencsejátékok különféle formáira ráizguló lányról szól. Ebben a suliban minden erről szól, a tétek nagyok és aki bukott, az sok milliót bukott. Eredmény: adós, talpnyaló háziállat lesz. Az első két résszel sikerült ugyanazt eljátszani kétszer, csak más volt a játék. A harmadik már nyújtott érdekességet, Yumeko veszett, bár ez inkább mégjobban felizgatta.

Ördögi szemek, örült megnyilvánulások, erotikus mozdulatok, izzadság és a

játék feszültebbnél feszültebb élvezete. Ez a Kakegurui.

A Mappa kovácsolta grafika és animáció teljesen rendben van, dinamikus kameraváltások, hatásvadász jelenetek növelik az élvezetet. A sztoriline egyszerű, mint a bögre füle, már a második részben kiderül, hogy Yumeko ellenfelei a diáktanács tagjai, majd végül az elnöke lesznek. Dehát nem is a történet fogja lenyűgözni a nézőt.

Ez opening szürreális szexista és színes, elég kavart zenével, az ending pedig egy ecchis, dominás katarzis, fülbemászó diszkózenével.

